12.09 3-А Літературне читання

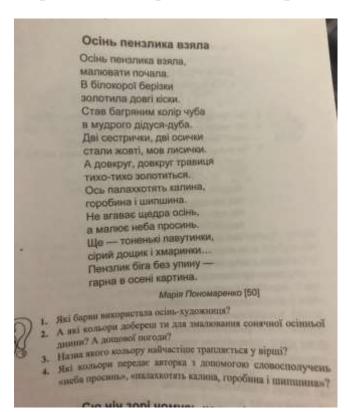
Тема. Робота з дитячою книжкою. Осінній карнавал. (за підручником «Сонячні вітрила» (с. 4-11)

Мета: ознайомити учнів з творами українських письменників, які описували красу осені; удосконалювати вміння виразно, правильно, інтонаційно читати та розказувати текст; формувати навички монологічного мовлення, оцінні судження, вміння орієнтуватися в тексті; розвивати допитливість, спостережливість, увагу, мовлення та творчу фантазію школярів; активізувати словниковий запас учнів; прищеплювати естетичні смаки; виховувати любов та бережливе ставлення до природи.

Хід уроку

Люди здавна милувалися красою осені і намагалися передати свої почуття словом, за допомогою мелодії, у творах живопису. Отже, збагнути, осмислити, відчути осінню красу нам допоможуть на уроці поети, письменники, композитори, художники, а також власні спостереження.

Опрацювання вірша М.Пономаренко «Осінь пензлика взяла» (с.5)

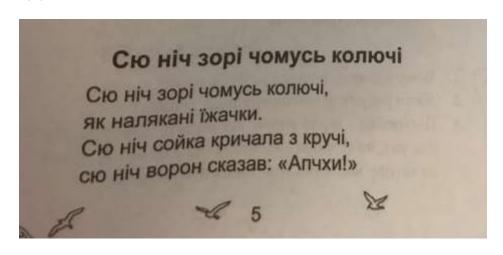

Чи сподобався вам вірш?

— Які картини ви уявили, читаючи ці рядочки?

Дайте відповіді на питання після вірша.

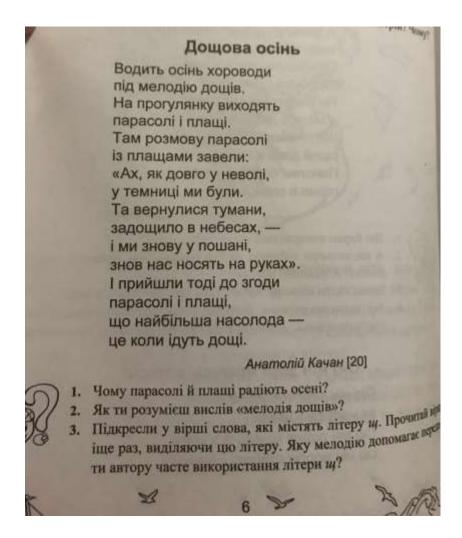
Опрацювання віршів Л.Костенко «Сю ніч зорі чомусь колючі» та А. Качана «Дощова осінь».

Сю ніч квітка питала квітку:
— Що ж це робиться, поясни?
Тільки вчора було ще влітку,
а сьогодні вже восени!

Ліна Костенко [27]

- 1. Які прикмети ранньої осені зображає авторка у вірші?
- Які явища природи, на твою думку, свідчать про наближення осені? Поділися власними спостереженнями.
- 3. Чи можна сказати, що цей вірш має тривожний настрій? Чому?

Дайте відповіді в кінці віршів.

Фізкультхвилинка

https://www.youtube.com/watch?v=3rnbMxCaSDI

Осінь часто називають чудовою, замріяною, чарівною... У зелені коси дерев вплелися золотисті стрічки. Повітря прозоре і свіже. Дерева скидають на землю позолочене сонцем листя, яке осінь розфарбувала жовтими, червоними та коричневими кольорами. Тиша... І тільки ковані золотом листочки шумлять, дзвонять, шелестять: осінь, осінь, осінь...

Цікаво знати, що...

Астрономічним початком осені вважають день осіннього рівнодення. Він настає 22 або 23 вересня: вчені вираховують точну дату. Цього дня тривалість дня і ночі на всій Землі однакова і дорівнює 12 годинам. Фенологи — вчені, які досліджують сезонні явища природи, — вважають початком осені період після 26 серпня, коли можуть настати перші нічні заморозки і починається листопад. А триває осінь 93 дні: з 26 серпня по 27 листопада.

Прислів'я про осінь

- ж Осінь у погоди змін вісім.
- ж Літо зі снопами, а осінь з пирогами.
- * В осінню негоду сім погод надворі: сіє, віє, крутить, мутить, рве, зверху ллє, знизу мете.
- * Холодний вересень, так ситий.
- ж Жовтень ні колеса, ні полоза не любить.
- ж Навесні дощ ростить, а восени гноїть.
- ж У вересні одна ягода, і та гірка горобина.

Опрацювання творів «Золоті кучугури», «Грибозбір».

Золоті кучугури

Уривок з повісті «Женя і Синько»

Женя вийшла на ґанок школи, глянула вздовж вулиці і стиха охнула. Ви тільки подивіться: який сьогодні день, яка погода надворі! Жовтень прийшов у місто! Суха, янтарна пора падолисту! Ані найменшого вітру, ні подиху. Лагідне сонце і все навкруги—наче золоте: і повітря, і дерева, і дахи будинків, і тротуври. У парку осінній парад дерев. Каштани, берези, клени одяглись у найрозкішніше вбрання і щедро кидали позолоту на асфальт. Місто, як здавалося Жені, з головою тонуло в пожовклому листі. Машини щодня вивозили цю покірну позолоть за його межі, а під вечір всфальт знову вкривала свіжа розкішна постіль. І в ній товклися, кублилися, качалися очманілі від свободи дітлахи.

У ці теплі воскові дні, пронизані сонцем, обличчя людей світилися лагідним сяйвом осені. У парках бродили зачаровані фотографи, ловили об'єктивом верхівки тополь, коли ті хапали шматочки прозорого неба, вибирали кадр для запізнілого жучкасонечка на розімлілому стеблі чубатої айстри чи напіврозлущеного каштана, якому пощастило втриматися на гілці і грайливо підморгнути розхиданим по землі родичам.

На першій же алейці Женя зупинилася. Мамочко! Листя — по самі коліна. Дівчина підсмикнула рюкзачок і пішла, збиваючи ногами шамкотливий вихор. З іншого кінця скверу лунали крики, сміх, вигуки. Гляньте, та це ж їхній клас розважається! Хлопці гасали підскоком і падали сторчма у кленові купи. Дівчата наби. вали листям сумки і хвалилися одна перед одною тим добром,

Із хлопчачого боку особливий рух. Там іде баталія. Спочатку каштанами, далі розгорілася рукопашна сутичка, і важко було розібрати, хто кого боре. З кучугур листя виглядали то чиїсь

п'яти, то голова, то голова і п'яти разом.

Усе зупинилося раптово. Перед очима гравців робилося щось непевне. У великій кучугурі відбувався незрозумілий рух. Листя дибилося, шаруділо, вихрилося.

— Кіт! Тжак! Лисиця! — навперебій вигукували воїни і наввипередки кинулись за тим клубком: — Ось! Ось воно! Ловіть!

Вони ганялись, падали, пірнали в купи, шастали руками там, де щось ворушилося, але щоразу хапали облизня. За Віктором Близнецем [2]

1. За допомогою яких порівнянь, барв письменник описує золоту осінь у місті? 2. Як люди радіють теплим осіннім диям?

3. Як ти гадаеш, хто ховався під купою опалого листя? Знайди повний текет повісті Віктора Близнеця «Женя і Синько» та перевір свою здогадку.

4. Які емоції та почуття викликають у тебе тецлі дні осіннього якт свыти для осіння пора теж може бути чарівною.

Грибозбір

Осінь прийшла з городів. Скотилася в погреби з картопляним смутком, перейшла стернею у садки, обтрусила яблука, груші і непомітно підкралася до дерев, що попритупялися біля тину. Явори пожовтіли раптово, за одну ніч. Навіть берізка, та сама, яку ми з мамою посадили навесні, стоїть тепер із зопотими кісьми-гілочками і схожа на золотоволосу красуню. Літо, розгублено озирнув-

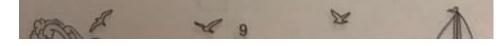

шись востаннє, тихо кине: «Я ж бо думало, що то жарти», — і сумно сховається за селом. А Осінь — наряджена, радісна, хазяйновита, з кошиками в руках, уже поспішає до лісу. Там якраз грибозбір почався.

...Сидять на узліссі в жовтих сорочечках маслята. Почули кроки, нашорошились. А вгледіли Осінь з кошиками, кинулись, як налякані зайчата, врізнобіч. А опеньки-малята горнуться ближче до піддубників-грибів, дружнім колом обсідають пеньки в низині. Боровики, молоді, коренасті, як маленькі борці, розсипалися на вкритій землі. Вони бачать, що втікати їм нікуди. І спокійно сідають на дно кошиків, поважні, ділові. Роблять вигляд, що нічого не сталося.

Бреде Осінь лісом. Слухає надокучливе мугикання вітру, що всівся на ялині, звісивши до землі ноги й не хоче нікуди далі йти. Вже й повні кошики стоять біля старої сосни. І Осінь втомилася трохи. А грибів не зменшується. Опеньки-підосичники полізли один поперед одного посадкою-чагарем, манять, кличуть до себе. А он рижата, як у казці, вишикувались рядами, нахлобучили на голови картузики і, здається, самі просяться до рук.

Осінь скидає з голови квітчасту жовту косинку, розстеляє на стежці. Гриби поспішають до неї. Осінь стоїть осторонь, спостерігає, як вони збігаються докупи і вмощуються на косинці. Один

тільки білий гриб, широкоплечий, рослявий, не зрушує з місця. Стоїть, причепурюється, шляпу розправляє.

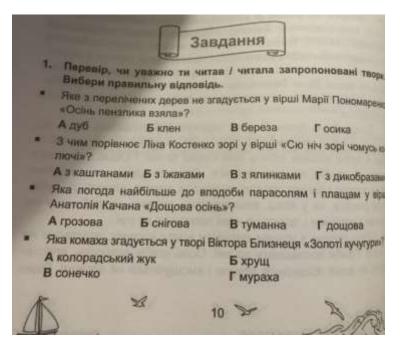
Осінь і не тривожить його. Хай собі постоїть! Вистачить не неї й інших грибів. Он біля сзерця в берізках опеньки з-під писта засмаглими голівками визирають, чеквють, коли Осінь прийде до них. Щаслива пора — грибозбір!

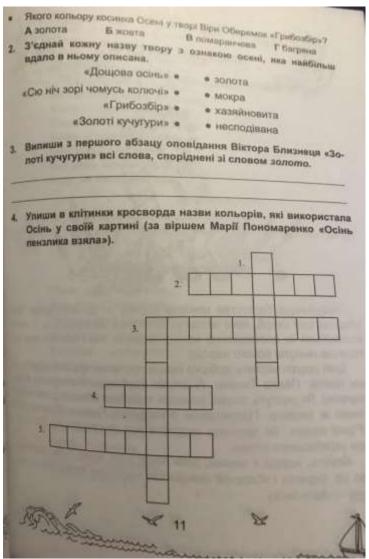
Віра Оберемок [42]

- Якою постає Осінь в оповіданні? Зачитай речення, які доводять твою думку.
- 2. Які гриби потрапили в вошик до Осем?
- Із ким чи з чим порівнює письменниця маслюки, опеньки, боровики, рижики?
- Які справи чеклють на якцей восени? Чи допомагаети ти дорослим эбирати овочі, фрукти, гриби, ягоди? Розкажи про не своїм товаришам.

Виконайте завдання на с. 10-11.

Виконану роботу сфотографуйте та надішліть на HUMAN або вайбер.